

Ellinger: Den ene af de Sager, som have lagt særligt Beslag paa Tingets Tid og Opmærksomhed, er det Billede, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) har oprullet af Børnehjemmene, og hvortil han i Sommerens Løb har taget Studier i fri Luft. Jeg skal nu ikke udtale mig dybere om denne Sag, thi andre Medlemmer have behandlet den meget grundigt, og de Betragtninger, der gaa imod det ærede Medlem, kan jeg ganske tiltræde. Men under Omtalen af denne Sag har det ærede Medlem ogsaa berørt Børnehjemmet „Godhavn“ oppe i Tisvilde, ganske vist ikke meget grundigt, men dog paa en saadan Maade, at han har udkastet Mistanke overfor det. Jeg ønsker i den Anledning at sige, at jeg selvfølgelig ikke vil gaa i Borgen for dette Børnehjem, saasom jeg ikke vil paatage mig et større Ansvar, end jeg kan bære, men da jeg ret hyppigt tilbringer min Sommerferie i Tisvilde, har jeg haft Lejlighed til at følge Forholdene i dette Børnehjem og haft Lejlighed til at se Forstanderen med sine Børn til daglig ved Undervisning og ved Arbejde i Have og Mark og til at se, hvorledes han som en sand Fader for disse 60—70 Børn om Søndagen er vandret ud i Skoven eller ved Stranden med disse Børn, som følge ham med stor Glæde. Da jeg endvidere har haft Lejlighed til at erfare, at det er nogle sjældent fortræffelige Resultater, han har opnaaet, ønsker jeg at nedlægge en Protest imod, at der ved mere eller mindre forblommede Udtalelser kastes en Skygge over denne Institution, naar man indskrænker sig til disse forblommede Udtalelser og ikke fremfører noget positivt. Thi efter at jeg har set dette Børnehjem i Virksomhed, siger jeg, at det har bragt mig til at bøje mig i dybeste Ærbødighed for en Livsgerning, der gaar ud paa at redde saa mange Børn som muligt af dem, som allerede for en stor Del ere inde paa Forbrydervejen, og det i Særdeleshed i dette Tilfælde, hvor det er et Liv i Opforelse og Forsøgelse. Man maa være kommen langt frem paa Livets Lysside, hvis man virkelig i den Sag kan indskrænke sig til at finde Brøst og Mangler hist og her og drage dem frem, men ikke tillige har Forstaaelsen af, at en saadan Gerning i Regelen kun medfører een Glæde, nemlig den Glæde, den vedkommende har ved, at hans Gerning vokser og han faar reddet Mennesker for Samfundet.

Idet jeg slutter mig til de Betragtninger, som ere anførte imod det ærede

Medlem fra alle, vil jeg dog yde ham een Anerkendelse, og det er den, at han ved den Voldsomhed, med hvilken han har kastet sig ud i denne Sag, har sat sin egen Ære i Pant for, at de Oplysninger, han har meddelt her i Rigsdagen, i det væsentlige ere sande. Gaar en Mand saa vidt, at han sætter sin Ære ind derpaa, saa siger jeg, at man maa anerkende dette. Dermed forlanger man ikke, at Oplysningerne i alle Enkeltheder skulle være rigtige, men i det væsentlige skulle de kunne staa deres Prøve. Jeg vil da haabe, at det ærede Medlems andre Oplysninger ere mere paalidelige end den eneste positive Oplysning, han har givet med Hensyn til „Godhavn“. Om dette Børnehjem meddelte det ærede Medlem her forleden Dag, at Beretningerne, som det har udsendt, viser, at det har ingen Bestyrelse — jo, en gammel, sindssyg Sognepræst. Det ærede Medlem er desværre ikke til Stede i Dag. Jeg vilde ellers have bedt ham, om jeg ikke maatte se denne Beretning fra Børnehjemmet „Godhavn“, thi hans Fremstilling er ikke sand. Hvis det ærede Medlem har set den Beretning, han citerer, vil han vide, at Børnehjemmet har en Bestyrelse, som er godkendt af Justitsministeriet, en Bestyrelse, som bestaar af 2 Mænd, af hvilke ganske vist Sognepræsten er den ene, og det er rigtigt nok, at Sognepræsten for Tiden er syg — maaske han er sindssyg, jeg er tilbøjelig til at tro det. Men det ærede Medlem burde have oplyst, hvis han ikke vil lade tilflyde Tinget alt for lidet paalidelige Meddelelser, at der er indsat en Kapellan i Embedet, og at denne har overtaget Sognepræstens Funktion i Tilsynet med Børnehjemmet „Godhavn“. Det er den eneste positive Oplysning, der er given, og den er, som sagt, gal.

Men det ærede Medlem har dernæst udtalt noget mere om Tilsyn med Børn i Almindelighed, har talt om, hvorledes Arbejdernes Repræsentanter fordre Tilsyn med Arbejderklassens Børn og saa fremdeles. Jeg kan jo nok slutte mig til disse Udtalelser, men naar det ærede Medlem ønsker for sig en ny Virksomhed at vi sine Kræfter, vil jeg anbefale ham en Virksomhed, som gaar ud paa at modvirke enhver Bestræbelse, der tilsigter at fremme slette Egenskaber hos Forældre til Skade for deres Børn, og i saa Henseende maa jeg maaske give ham en lille Anvisning, idet jeg nemlig henviser ham til Bladet „Social-Demokraten“. Fra en af Bladets Abonnenter er der stillet